

EL:POBLE:CATALA

Any III
Núm ... 135

PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA
CATALUNYA Y NACIONES IBERÍQUE. 4 pessetes trimestre
PAÍSOS DE UNIÓ POSTAL. 9 pessetes trimestre

Barcelona, dijous, 28 de juny de 1906

REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ y un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA
BARCELONA. 150 pessetes cada mes
CATALUNYA Y NACIONES IBERÍQUE. 5'00 pessetes trimestre

5 Cts.

Cartró-cuero pera cobertes Roviralta y C.^a

Carrer Ample, núm. 26, Barcelona

Afeccions de la Pell, Cabell y Organs genitais
Dr. Umbert

Hospitals de París y Berne.—Cádiz, 26. De 11 a 1 y de 7 a 8.—Extracción radical del pel moixí.—Rayos X.—Fototerapia cutánea.

Aigües Sulfuroses de Banyoles

AL PEU DEL GRANDIOS Y PINTORESC ESTANY

Temporada oficial 1 de Juny - 30 de Septembre.
Banyos, Dutxes, Pulverisacions, etc., etc. Acreditades com de les millors pera les malalties escrofuloses y herpétiques, especialment les externes.
A la vila's troben pisos amoblats, pera familiars. Excelent fonda.

Dr. DOLCET, oculista

Pelayo, 40, ha modificat l'hora de consulta en aquesta forma: de 11 a 1, recepta de LENTES; dimarts, dijous y dissabtes. Tots els dies, de 3 a 5 de la tarda.

Llegímits AIXAROPS
FORTUNY

De venda en tots els Colmados y Ultramarins

SASTRERIA DE M. VILLANUEVA

Ofereix al públic grans existències de novetat d'MIDA.
A preus incomparables gran assortiment de ROBES FETES

ALPAQUES, DRILS, PIQUÉS
41, Hospital, 41 Cantonada Plaça Sant Agustí

DR. TUTAU Malalties de la pell y cabell.—ConSELL de Cent, 286, (entre Rambla de Catalunya y Balmes). De 11 a 1 y de 7 a 8.

RESTAURANT JOSEP VILA TELEFON núm 160

Economia sens rival. — Carrer de Ferran VII (passatge del Crèdit, números 5 y 7) — Abonaments de 60 coberts a 45, 60 y 90 ptes. — Coberts a 2, 3, 4 y 5 ptes. — Servay esmeritat a la carta. — Saló pera banquets, casaments y bateigas.

Bruniselda GRAN BASAR DE CALETA e, CARRER FI, 6

Varist assortiment de tota mena pera home, senyora y criatures. Derrers models. Ele-gangancia y Economia. S'assegura la bona qualitat.

JOSEPH ROCA CUYRUS D'ART: BARCELONA RAMBLA de CATALUNYA 79.

R. MAS SARDÀ Y FILLS Rambla del Centre, 20. Barcelona

Negocios cupons Interior, Municipals, Fransas y Alacans, venciment de Juliol

Noi pera recados ne fa falta un en aquesta Administració.

DE PRETOR A PROCONSUL

Cada acte dels nostres governants es una nova afirmació del seu esperit petrificat, immutabile, y una negació de tot avans.

En Moret presum d'homena cult, liberal y partidari de les institucions del poble anglès; però tots els seus actes demostren la falsetat d'aquestes presuncions.

Si hagués tingut cultura, no cultura en el sentit de saber coses, sinó en el de tenir conviccions com resultat de l'estudi, lo primer que s'hauria preguntat forat: Deu seguir tant governador a Barcelona? Y la ciència li hauria respondut que no.

Però la institutió dels governadors es una supervivència de l'antiga Roma, molt posada en raó allors, tenint en compte la condició dels pobles vassuts que passaven a esser províncies governades pels pretors, si eren poc importants, o per proconsuls, quan tenien la magnitud de les dues Hispàries. En aquest cas, el proconsul se donava als que havien estat cònsuls, era una perllongació dels seus càrrecs.

L'absolutisme dels reis de França aprofità aquest institució com instrument destructor de les llibertats locals. Y a Espanya la va dur, al llarg intent, el jacobinisme dels constitucionals de l'any dotze.

Avui sols impone en els pobles latins; els angles-saxons, els germànics, els espanyols i tots els altres, no'n tenen de pretors. Y la ciència els condemna per detentadors dels principis de la representació popular en els Estats constitucionals, com havia apres en Moret en el classic i monumental llibre del Stein, adaptat pel sabí Brunialti.

Ab les ensenyances de la ciència y l'exemple dels Estats moderns en Moret

FREDERIC PUIG-SAMPER

Ecos

Es cosa volia alzó de que'l segell del Congrés dels Diputats, serveixi pera les cartes de molta gent que no té res que veure al Parlament espanyol. Totom ho sap que la estatua gratuita del Consell estàvia a mitj Madrid els qui-

ze èntims del segell de correus. A ningú li extraña que pel fisiol procediment esmentat fassin circular la llur correspondencia els periodistes, els empleats oficiais, els amics dels parets de la patria y els amics dels llurs amics.

Però l'abús està extensiu en tal manera, que ja la bromà passa de la mida. Dies enrera, a la nostra redacció se va rebre una carta, quin puló sobre blanc portava el segell de l'estatuta. Y quan ens creiem llegí la prosa amical d'algún representant del país, ens varem trobar abunes fulles impremes de la revista «Propaganda Moderna» (la modernitat del sistema es innegable). Y aquestes fulles anuncian una «Agua de Colonia» Manchester y uns sabons d'olor de classe extra.

No sabem si encara s'han baixat més avall el segell especial del Congrés d'Espanya.

Les raons polítiques, en raons que demostren los gros que t'el cap y la finesa de la seva visió.

Elha descobert les delicades masquines de la Solidaritat Catalana, ell ha visto lo que s'hi amagava darrere les seves propagandes y una cop de ploma l'ha llevado forta de la llei. Així després de la comunicació dirigida a la Lliga de Tarragona, ont diu textualment que l'orde de no encendre cap foguera en la montanya es motivat a creure que la manifestació obvia a determinats fins polítics de la Solidaritat Catalana.

Després d'això, y en la seguretat de que'l criteri aquest farà camí depressa en les esferes governamentals, preclamant per la seva caridividència, an els partidaris de la Solidaritat s'han quedat altre remei que cercar tots els armagalls, pera poder reunir-se secretament a conspirar, lluny de les persecucions generatives que n'esperen.

Preparamos a sorrides resignadament y doblemós ab tota l'anima de que ns'n quedem cap més colonia pera perdre, a fi d'envari a fer per aquest magnific exemplar de *per se fer stultus arbitrarissimus*, que fa de les seves per la terra lleidatana.

Tot passant

NO N'HI HA PAS PROU

Estan molt bé les conclusions aprovades en la reunió de l'altra dia a Càdiz la Ciutat; està molt bé de què's protesti davant del Govern del propòsit de convertir en presiri el castell de Figueres. Però no n'hi ha prou d'això. En la protesta y en la forma de la protesta, s'hi trasllueix com una convicció de la seva inutilitat, sembla que s'hi protestés únicament per fórmula, estant segur per endavant de que res pot desturar l'infamia. Y això no pot esser.

hem de protestar com a catalans. En la nostra protesta hem de dir que no volem a presiri a la plana empordanesa. Que no'n volem, hem sentit bé? Que no'n volem y que no'n tindrem, fassin els poders de l'Estat lo que vulguin. Hem de protestar ab si nosaltres direm en una mà, aixecant ab l'altra la bandera de la revolta si'n hi obliguen car, la revolta es Santa en defensa de la nostra y de la justícia. Nosaltres no som la soca de l'Estat, nosaltres som ciutadans y el Govern no pot desmorralzar-nos y embridar-nos contra la nostra voluntat, impasinos els seus prestatius, aquestes escoles de crim y de vici.

Y es tot Catalunya qui té de protestar en forma irada, dins de la llei o fóra de la llei, si'l Govern fa sort a les nostres justes reclamacions! Es tot Catalunya qui té d'aixecar-se contra'l tort que volen fer a la terra empordanesa! Pera quan, sinó, la guardem aquella Solidaritat catalana que tan esplendorosament proclamaren tot just fa un mes? Ha pensat algú limitarà poser a les lluites polítiques? Ah no! Fora massa migrada la seva tasca. Es tota la fórmula de la vida catalana que deu aplicar-se aquesta acció solidaria del poble català. Y mai com arà ha sigut de tant absurda necessitat exercir-la.

Y es tot Catalunya qui té de protestar en forma irada, dins de la llei o fóra de la llei, si'l Govern fa sort a les nostres justes reclamacions! Es tot Catalunya qui té d'aixecar-se contra'l tort que volen fer a la terra empordanesa! Pera quan, sinó, la guardem aquella Solidaritat catalana que tan esplendorosamente proclamaren tot just fa un mes? Ha pensat algú limitarà poser a les lluites polítiques? Ah no! Fora massa migrada la seva tasca. Es tota la fórmula de la vida catalana que deu aplicar-se aquesta acció solidaria del poble català. Y mai com arà ha sigut de tant absurda necessitat exercir-la.

No es la nostra lluita que està en perill: es la nostra ànima, la nostra civilitat.

No es posaros un mos a la boca com temps endarrera, lo que ara volen: es emmatinaros la sang ab el vert de totes les immoralitats, de totes les degradacions humanes.

Sembia una consigna, sembla que's representants del govern central juguin a qui farà la besties més grossa, més contra rá. Y sempre fa l'efecte de que l'última han guanyat el record en la matèria de les tonteries y sempre el cap de posta de temps queda sobrepujada per algun titolar de bastó ab borles, que va més enllà de lo que ningú podia imaginar-se en aquest furios hancicap de lo grotesco y de lo absurd.

Ara li ha tocat el torn al governador de Lleida de singularizarse. No sé que heu de fer: posser seran les àiglues, posser lo subsecuencial de les viandes de l'hort lleidatano: que diguin que Lleida ha tingut sempre d'embla el privilegi, de crear els millors exemplars de governador *estultus arbitrarissimus*, aquest animal tan comú en la fama política espanyola. Y el que ara tenen sembla que va en canvi d'elevar la fama dels més reñombrats.

Sembia una consigna, sembla que's representants del govern central juguin a qui farà la besties més grossa, més contra rá. Y sempre fa l'efecte de que l'última han guanyat el record en la matèria de les tonteries y sempre el cap de posta de temps queda sobrepujada per algun titolar de bastó ab borles, que va més enllà de lo que ningú podia imaginar-se en aquest furios hancicap de lo grotesco y de lo absurd.

Ara li ha tocat el torn al governador de Lleida de singularizarse. No sé que heu de fer: posser seran les àiglues, posser lo subsecuencial de les viandes de l'hort lleidatano: que diguin que Lleida ha tingut sempre d'embla el privilegi, de crear els millors exemplars de governador *estultus arbitrarissimus*, aquest animal tan comú en la fama política espanyola. Y el que ara tenen sembla que va en canvi d'elevar la fama dels més reñombrats.

En general, que s'hi protesti per a la seva independència, sembla que's representants del govern central juguin a qui farà la besties més grossa, més contra rá. Y sempre fa l'efecte de que l'última han guanyat el record en la matèria de les tonteries y sempre el cap de posta de temps queda sobrepujada per algun titolar de bastó ab borles, que va més enllà de lo que ningú podia imaginar-se en aquest furios hancicap de lo grotesco y de lo absurd.

Ara li ha tocat el torn al governador de Lleida de singularizarse. No sé que heu de fer: posser seran les àiglues, posser lo subsecuencial de les viandes de l'hort lleidatano: que diguin que Lleida ha tingut sempre d'embla el privilegi, de crear els millors exemplars de governador *estultus arbitrarissimus*, aquest animal tan comú en la fama política espanyola. Y el que ara tenen sembla que va en canvi d'elevar la fama dels més reñombrats.

En general, que s'hi protesti per a la seva independència, sembla que's representants del govern central juguin a qui farà la besties més grossa, més contra rá. Y sempre fa l'efecte de que l'última han guanyat el record en la matèria de les tonteries y sempre el cap de posta de temps queda sobrepujada per algun titolar de bastó ab borles, que va més enllà de lo que ningú podia imaginar-se en aquest furios hancicap de lo grotesco y de lo absurd.

Ara li ha tocat el torn al governador de Lleida de singularizarse. No sé que heu de fer: posser seran les àiglues, posser lo subsecuencial de les viandes de l'hort lleidatano: que diguin que Lleida ha tingut sempre d'embla el privilegi, de crear els millors exemplars de governador *estultus arbitrarissimus*, aquest animal tan comú en la fama política espanyola. Y el que ara tenen sembla que va en canvi d'elevar la fama dels més reñombrats.

En general, que s'hi protesti per a la seva independència, sembla que's representants del govern central juguin a qui farà la besties més grossa, més contra rá. Y sempre fa l'efecte de que l'última han guanyat el record en la matèria de les tonteries y sempre el cap de posta de temps queda sobrepujada per algun titolar de bastó ab borles, que va més enllà de lo que ningú podia imaginar-se en aquest furios hancicap de lo grotesco y de lo absurd.

Ara li ha tocat el torn al governador de Lleida de singularizarse. No sé que heu de fer: posser seran les àiglues, posser lo subsecuencial de les viandes de l'hort lleidatano: que diguin que Lleida ha tingut sempre d'embla el privilegi, de crear els millors exemplars de governador *estultus arbitrarissimus*, aquest animal tan comú en la fama política espanyola. Y el que ara tenen sembla que va en canvi d'elevar la fama dels més reñombrats.

En general, que s'hi protesti per a la seva independència, sembla que's representants del govern central juguin a qui farà la besties més grossa, més contra rá. Y sempre fa l'efecte de que l'última han guanyat el record en la matèria de les tonteries y sempre el cap de posta de temps queda sobrepujada per algun titolar de bastó ab borles, que va més enllà de lo que ningú podia imaginar-se en aquest furios hancicap de lo grotesco y de lo absurd.

Ara li ha tocat el torn al governador de Lleida de singularizarse. No sé que heu de fer: posser seran les àiglues, posser lo subsecuencial de les viandes de l'hort lleidatano: que diguin que Lleida ha tingut sempre d'embla el privilegi, de crear els millors exemplars de governador *estultus arbitrarissimus*, aquest animal tan comú en la fama política espanyola. Y el que ara tenen sembla que va en canvi d'elevar la fama dels més reñombrats.

En general, que s'hi protesti per a la seva independència, sembla que's representants del govern central juguin a qui farà la besties més grossa, més contra rá. Y sempre fa l'efecte de que l'última han guanyat el record en la matèria de les tonteries y sempre el cap de posta de temps queda sobrepujada per algun titolar de bastó ab borles, que va més enllà de lo que ningú podia imaginar-se en aquest furios hancicap de lo grotesco y de lo absurd.

Ara li ha tocat el torn al governador de Lleida de singularizarse. No sé que heu de fer: posser seran les àiglues, posser lo subsecuencial de les viandes de l'hort lleidatano: que diguin que Lleida ha tingut sempre d'embla el privilegi, de crear els millors exemplars de governador *estultus arbitrarissimus*, aquest animal tan comú en la fama política espanyola. Y el que ara tenen sembla que va en canvi d'elevar la fama dels més reñombrats.

En general, que s'hi protesti per a la seva independència, sembla que's representants del govern central juguin a qui farà la besties més grossa, més contra rá. Y sempre fa l'efecte de que l'última han guanyat el record en la matèria de les tonteries y sempre el cap de posta de temps queda sobrepujada per algun titolar de bastó ab borles, que va més enllà de lo que ningú podia imaginar-se en aquest furios hancicap de lo grotesco y de lo absurd.

Ara li ha tocat el torn al governador de Lleida de singularizarse. No sé que heu de fer: posser seran les àiglues, posser lo subsecuencial de les viandes de l'hort lleidatano: que diguin que Lleida ha tingut sempre d'embla el privilegi, de crear els millors exemplars de governador *estultus arbitrarissimus*, aquest animal tan comú en la fama política espanyola. Y el que ara tenen sembla que va en canvi d'elevar la fama dels més reñombrats.

En general, que s'hi protesti per a la seva independència, sembla que's representants del govern central juguin a qui farà la besties més grossa, més contra rá. Y sempre fa l'efecte de que l'última han guanyat el record en la matèria de les tonteries y sempre el cap de posta de temps queda sobrepujada per algun titolar de bastó ab borles, que va més enllà de lo que ningú podia imaginar-se en aquest furios hancicap de lo grotesco y de lo absurd.

Ara li ha tocat el torn al governador de Lleida de singularizarse. No sé que heu de fer: posser seran les àiglues, posser lo subsecuencial de les viandes de l'hort lleidatano: que diguin que Lleida ha tingut sempre d'embla el privilegi, de crear els millors exemplars de governador *estultus arbitrarissimus*, aquest animal tan comú en la fama política espanyola. Y el que ara tenen sembla que va en

El 16 no se rebrà en la tanta següència com que els rebreien en igual carinyo, en els brassos oberts i desitjous de recollir les santes doctrines.

S'assegura després el senyor Prouhet, qui ab parla ben catalanes, feu un elegant discurs, ensenant-nos a demostrar la necessitat d'eduar al poble, instruint-lo en les pràctiques higièniques.

«Ens al poble, digo, que aquest es un terror per deditus el 20 per 1; però cal sombrar-hi y sombrar-hi b6.

Catalunya vol higienizar al poble, per fer-lo grau y fort; la taca empresa ha de seguir aviat.

Mercès a la caritat de tots l'hem fet. Que aquest Congrés sigui una fita gloriosa para la terra catalana!»

(Gros aplaudiment.)

El marqués de Mariana, en nom de l'Ajuntament de Barcelona, felicità als congressistes que ab el Congrés donaran una prova de la cultura catalana.

«Barcelona s'ha mereix perquè es una població de les més enutes d'Europa.

Convidà aquesta taca que emprenguerem, perquè el poble torni a trobar aquella virilitat que tenia en les etapes primitives.

Estudià l'història de l'higiene, explicant els avanços dels últims temps, y oferí el coneixement del Municipi per ajudar a qui arribin a bon terme els acords que's prenguin en el Congrés.

El senyor Sostres tanca l'estet ab parades d'elogi pels organitzadors del Congrés, del que digué que no era un de tancs, sinó que tenia un aspecte més hermós, perquè no amava a persona sola de microscopi, l'higiene pura sinó de la història sociològica, la més útil per tots els pobles, perquè servia la vida d'altres i d'individus que la fabrica, el taller, els més modestes de les ciutats fabrils, condemnats a mort.

Existeix a les dòmes catalanes perquè's cutin d'evitar les llàgrimes dels assaltants en els refugis públics, perquè així se farà també higiene de l'ànima.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

El programa per avui, no està encara ben determinat.

Aquest matí, a les deu, se comencera la taca del Congrés, en l'Hospital Clínic.

Se llegirà el primer tema «Estudi sanitari general de les comarques catalanes, del qual son ponents els senyors Xalabardé y Presta.

La primera sessió acabarà a la una de la tarda.

La segona, comencera a les cinc de la tarda y acabarà a les vuit del vespre, en el mateix Hospital Clínic.

Els temes que's discuteixen a la tarda dependerà de lo que duri la discussió del primer.

Questions obreres

Moviment cooperatiu.—Avui, a les nou de la nit, celebrarà Junta general la societat cooperativa «L'Ampar de l'Orber», de Sants, para trigar assumptes administratius.

Els cotxers.—Ab el propòsit de que intervinguin a son favor l'autoritat governativa, el senyor Cassany ha presentat al governador civil tres suposades denúncies de coaccions, y com que d'elles no hi havia esment, ni n'hi havia contínuo vigilance dels agents, han sigut trasmesos al Jutjat de guarda per què aquest els entenguï.

En canvi, els obrers cotxers se queixen de concessions y han denunciat l'arrelòp que ressenyaven en altra part, al parlar de la policia.

Shan descobert certa sèrie que fa el senyor Cassany per què pugui aparèixer com víctima de coaccions. Sempre demana polici y sembla que son intent en provocar un conflicte ab els cotxers, qui, més prudents y forts en els drets, no hi volen donar gust.

Abre a la tarda el senyor Cassany dins al seu despatx, que l'ha deixat bastonat al seu despatx que gairebé no té deu del doctor Rodríguez Mendoza.

La denúncia va extrevar, ja que's tracta del servei d'obrers, ab el qual no res la vege, y apropiant-se de la Junta de Sant Miquel, de la que es individu el catedràtic d'Història, se li va preguntar si era certa la denúncia, negantla rodonament.

Els blanquers d'Igualada.—Han sigut cridats pel governador civil els senyors Zaragoza, Lazzoli y Salvat, amos de les tres fàbriques en què no s'ha la jornada de nou hores. Als press de que's solucionés el conflicte, varen fer els fabricants les següents respostes: el senyor Salvat, que tornaria a la jornada de nou hores quan totes les fàbriques les concessionari, el senyor Zaragoza, que havia fet contracte especial ab els seus obrers y que aquests estaven contents, ja que a canvi de la mitja hora més de feina que folguen, tenien dret a esser socorregrats per les germanals, establets en cas d'inutilitat y de volelles ab pionies; y el senyor Lazzoli, que no havent rebut cap reclamació dels obrers, no devia reformar leurs condicions de treball.

Els impressors de diaris.—Hem rebut una carta dels obrers tipogràfics Francesc Freixa, Josep Gallego, Miquel Bada, Estanislau Bisca, Timoteu Salas, Matou Ferré, Jaume Calí, Josep Zamora, Gabriel Olivé, Agustí Coria, Elio Gomez, M. Casabán, Antoni Casas y Francisco Pujol, que sentim no poder insertar per sa extensió, mes en la que's formulen les següents queixes, que extraem:

Se dirigeixen a tots els obrers en general, y als de l'impremta en particular, queixen-se de que en la reunió de caixistes de periódics diaris, celebrada'l dia 24 en la Societat de l'Art d'Imprimir, per aprovjar dues bases que regularien el descans dominical, se queixen d'ocorregut fetes que no pot donar assentiment ab d'obrers consentents.

D'ells que no saben ab qui's tracta, però, semblaix que era per impedir tots cord, se formà un grupu de caixistes, tots d'un mateix diari, que es la lectura y aprovació de l'acta de l'anterior reunió, varen procurar que's perdés el temps necessari per la discussió de l'orde del dia.

Aquests, en la seva defensa, diuen que sempre els caixistes d'*El Liberal* han combatit, y no per sistema, sinó orientat completament dins d'un terreny situista, el descans dominical, per defensar el seu diari, ja que per aquests sistemes inadmissiblemènt se farà treball en un horariot més per onda als que estan ocupats als diaris.

Aquest criteri, que han defensat sempre, l'haurien defensat si's sensse admetre alegoris que reglamentarien el descans dominical; així ho haurien fet el diumenge a no haverly negat el dret el que actuava de president, suposant que poraven el propòsit de que no's prengueren acord de cap classe.

A tots els treballadors entreguen els caixistes d'*El Liberal* l'examen de son propietat, ja que volen l'hum y no fosc, pera que respaldeix la veritat y tingui cada hu son merecument.

Iocs Florals d'Hostalric

Any XXX.—VEREDICTE

Reunits els VII Manisesdors que formen el Jurat Calificador d'enqüanya y examinades degudament les 189 composicions rebudes, hem dictat el següent veredict:

E. Flor natural.—«La Terra». Lema: «Carcau que per vautre, o pastore i font de mas, Mirelo.» Primer accésit: «Ent la fuya». Lema: «Romàntiques de suara.» Segon accésit: «Pothoy». Lema: «Volc des fleurs, des fruits, etc.» Paul Verlaine.

II. Premi del Ajuntament d'Hostalric.—«La desesa d'Almejor». Lema: «Apal.» Primer accésit: «Endressa». Lema: «Als Catalans amants...» Segon accésit: «Katalon. Lema: «Desperta ferro.»

III. Premi de la Cambra Agrícola.—«La vida de la llar. Lema: «Família.» Primer accésit: «Hvernengues.» Segon accésit: «El Sombrador.» Lema: «Terra roja fa bon bai.»

IV. Premi del Somont de Hostalric.—«Somont. Lema: «Castos pacis.» Primer accésit: «Lo Somont de Catalunya.» Lema: «Es la flor de nostra patria.»

V. Premi del marqués de Camps.—«Mags. Lema: «La Primavera es la poesia de la vida.» Primer accésit: «Primer perfum.» Segon accésit: «Amorosa.» Lema: «Sempre vita.»

VI. Premi del Baró de Quadras.—«Goigs en Haor del Sagrat Cor de Jesus.» Lema: «Cor amoris victimus.» Primer accésit: «Cobies en Haor del Sagrat Cor de Jesus.» Segon accésit: «Llitrates al Sagrat Cor de Jesus.» Lema: «Regaré a Espanya, etc. Hoy.»

VII. Premi del don Domingo Falgueres.—«Eternat Dubte.» Lema: «Dies irae, dies illa.» Primer accésit: «Absoluta romàntica.» Segon accésit: «El Pare Gegantós.»

VIII. Premi del don J. Falgueres.—No s'adjudicà.

IX. Premi del don J. Pujol-Mananet.—«Renaixement.» Lema: «Quan fells valg ser un dia.» Gaudí.—Primera accésit: «Souni profech.» Segon accésit: «Trifolia.» Lema: «Y al voltant de tots tres el Sol don voltes.»

X. Premi del don Domingo Pou.—«Desert.»

Fou firmat el present veredicto a Barcelona, el dia 24 de juny de 1906.

Domingo Pou y Liñad, president.—Magí Sandiúmenge y Puig, Lluís Salvador y Sarra, Victori Blas, Manel López y Coll, Francesc Flquer, Vocalis.—Josep Gomis Oromi, secretari.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M. Llobet, Antoni Martí y S. Comas d'Argemir.

Vocals suplents: Francesc Colominas, Francisco Pi y Suñer, Josep Puigdolers, Miquel Martínez, Jaume Lluscana, Ramon Baya y Carreras Cussó.

Sa va acordar saludar als queves de la Escola argentina y espanyola, al deixar constituida la Societat.

Monachó, Josep Ravatla, Miquel Ferran, Josep M.

contrari desahus en la XXIX conferència de la sèrie, diàndres vinent, a la Ronda de Sant Antoni, número 1, serà: «Recusació de jutges i magistrats en els judicis de desahus».

Després se repararan llistes de pisos per logar, sense depòsit ni fiança.

Dende'l dia primer de juliol vinent s'establirà en la línia de Sant Joan de les Abadesses un tren exprés que sortirà de Barcelona a les 8'30 del matí i tornarà an aquesta ciutat a les 8'30 del vespre procedent de Sant Joan.

Aquest tren, que no deurà arribar a les estacions de Moncada-Ripoll, Paret, Les Franqueses, Figueró i Centelles, portarà no més d'unes de primera i segona classe.

• Objectes artístics per regalos. - Enians Català, Granvia, 618.

L'exit que obté el tir de colom ha presumir que la Poula que deu tenir lloc al Hipòdrom de Lleida, se veurà molt animada, comptant-se per ell concurs amb un important regal de la casa Schütting.

En esta festa, además del tir de colom, hi haurà un partit de polo, una carrera d'illa i un concurs de conjuts hipò.

Fera el primer de juliol s'anunciarà una Sopla chase y un concurs de cassa ab molts obsequis, que prometreves molt impor-

tants.

Lo principal de la festa, serà el número reservat per la "sociedad", que consta en la Gyskushana d'automòbil, que per primer cop se celebrerà a Barcelona.

Així visitaran al governador els senyors

Morros Sober (arcadi de Vilanova y Geltrú), París, Òme i Ayavaz.

Sembia que si triga dies el senyor Coblan a ocupar el seu lloc se tindrà de nomenar un altre governador civil interí, ja que'l senyor Sostres està cançat de la polèmica y de què la manxa, y no es prou amable per conviñir-se en suport dels altres.

Se deula que sir el senyor Brasa havia matat tristament l'inspector que estava s'assestimatades ordens, y que ademés, per evitar una crisi, començà els paisos inspectores de quarta classe, no havia donat coneixement d'una decisió arbitraria que constava en les notes que's facilitaren a la pròpresa.

Poiser no avançava malament els que delen quèl senyor Sostres havia telegrafiat a Madrid dient que l'autoritzaven per transferir el mando al senyor Brasa, que vol fer de governador efectiu, o tancava, per sa part, el Govern civil que interinatment regelx.

En aquesta suposició se veia ab gust la tensió del senyor Sostres, ja que demostra que a Madrid aleguen en contra d'ell.

Era sois lo que'n faltava; una orixa al Govern civil, després de la que hi ha hagut a l'Ajuntament ab l'arcaide de R. O.

* CAMISERIA SANS, Boqueria 32.

Especialitat en les Camises a mida.

Cereals. — Han arribat per l'estació de França dos vagons de farina y per la del Nord nou de blat y quatre de farina.

Seció religiosa. — Sant del dia: Sant Lloïd II, p. y of.

Quaranta Hores. A l'iglesia parroquial de Sant Pau, Hores d'exposició: de dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Cort de Maria. — A Nosta Senyora de les Misericòrdies, a la iglesia.

NOTES AL DIA

La lluita contra la tisi

Ja fa anys que en la ciència universal treballa per defensar a la humanitat de la plaga terrible de la tuberculosi. Les circumstàncies que acompanyen a la malaltia y el grans nombre de víctimes que en totes les parts del món li paguen tribut, han esperat que's afanyi dels sebils, y una veritable lluita s'ha iniciat per l'eliminació de la tuberculosi.

Tot fa creure—declara M. Lannelongue—que s'ha iniciat la tuberculosi s'ha curat.

Les seves experiències han sigut fets ab tots els països. L'ambient abitual s'ha preocupat de prevenir la tuberculosi, sinó de curarla.

El Lannelongue ha provat que aquest animal reacciona poc més o menys com l'home y que ademés té una gran facultat en pendre el bacillus tuberculosi de l'organisme humà.

Així permet crear en el cobayo la tuberculosi pulmonar y sobretot després del tractament curatiu, consistent en una toxina extreta del bacille humà.

Tot fa creure—declara M. Lannelongue—que s'ha iniciat la tuberculosi s'ha curat.

Les seves resultats no han correspost pas als esforços fets. La història ha senyalat els perills de contrarestar la malaltia y la media per evitar-la en el possible. Però la medicina, després d'haver estudiat minuciosament el procés de la enfermetat, s'ha vist en el triat de cas de no poguer deturar la seva obra destruïtora.

Diferents vegades s'ha creut tindre el secret de la curació. El crit jolós de cures: la resonant repetidament i l'estrijar ab fondissima expressió d'alegria l'esfreguet del moribundo. Però el temps ha transcorregut, extingit les vides dels sofrants, y la ciència ha permanescut impotent. El fracas de la tuberculosi de Koch y els ensaijos infructuosos del Marmoreck, demostraren la imprudència dels qui cantan victòria massa aviat.

Des del Congrés Internacional de Paris ensa, els sabis han multiplicat els seus treballs persistents. Els resultats esperanzadors obtinguts per diversos congressistes, han do-

nat un impuls activissim a la lluita contra la tisi.

En les darreres tres setmanes han sigut presentades a l'Acadèmia de Ciències de París importants comunicacions. El doctor Calmette, director de l'Institut Pasteur de Lille, ha entrevistat la impossibilitat d'una vacuna contra la tuberculosi per l'ingestió dels bacilles tuberculosos morts per la calor. El doctor Trichot, director de l'Escola veterinària de Lyon, ha donat coneixement de que havia arribat a trobar una vacuna antituberculososa composta de bacilles vivents derivats dels bacilles de Koch.

El dilluns passat, el professor Lannelongue, senador francès, membre de l'Institut y de l'Acadèmia de Medicina, ha comunicat per primera vegada els seus treballs a l'Acadèmia de Ciències, després de set anys d'experiències y d'estudis.

L'ambient abitual s'ha preocupat de prevenir la tuberculosi, sinó de curarla.

Les seves experiències han sigut fets ab tots els països. L'ambient abitual s'ha preocupat de prevenir la tuberculosi, sinó de curarla.

El Lannelongue ha provat que aquest animal reacciona poc més o menys com l'home y que ademés té una gran facultat en pendre el bacillus tuberculosi de l'organisme humà.

Així permet crear en el cobayo la tuberculosi pulmonar y sobretot després del tractament curatiu, consistent en una toxina extreta del bacille humà.

Tot fa creure—declara M. Lannelongue—que s'ha iniciat la tuberculosi s'ha curat.

Les seves resultats no han correspost pas als esforços fets. La història ha senyalat els perills de contrarestar la malaltia y la media per evitar-la en el possible. Però la medicina, després d'haver estudiat minuciosament el procés de la enfermetat, s'ha vist en el triat de cas de no poguer deturar la seva obra destruïtora.

Diferents vegades s'ha creut tindre el secret de la curació. El crit jolós de cures: la resonant repetidament i l'estrijar ab fondissima expressió d'alegria l'esfreguet del moribundo. Però el temps ha transcorregut, extingit les vides dels sofrants, y la ciència ha permanescut impotent. El fracas de la tuberculosi de Koch y els ensaijos infructuosos del Marmoreck, demostraren la imprudència dels qui cantan victòria massa aviat.

Des del Congrés Internacional de Paris ensa, els sabis han multiplicat els seus treballs persistents. Els resultats esperanzadors obtinguts per diversos congressistes, han do-

nat un impuls activissim a la lluita contra la tisi.

El Lannelongue ha provat que aquest animal reacciona poc més o menys com l'home y que ademés té una gran facultat en pendre el bacillus tuberculosi de l'organisme humà.

Així permet crear en el cobayo la tuberculosi pulmonar y sobretot després del tractament curatiu, consistent en una toxina extreta del bacille humà.

Tot fa creure—declara M. Lannelongue—que s'ha iniciat la tuberculosi s'ha curat.

Les seves resultats no han correspost pas als esforços fets. La història ha senyalat els perills de contrarestar la malaltia y la media per evitar-la en el possible. Però la medicina, després d'haver estudiat minuciosamente el procés de la enfermetat, s'ha vist en el triat de cas de no poguer deturar la seva obra destruïtora.

Diferents vegades s'ha creut tindre el secret de la curació. El crit jolós de cures: la resonant repetidament i l'estrijar ab fondissima expressió d'alegria l'esfreguet del moribundo. Però el temps ha transcorregut, extingit les vides dels sofrants, y la ciència ha permanescut impotent. El fracas de la tuberculosi de Koch y els ensaijos infructuosos del Marmoreck, demostraren la imprudència dels qui cantan victòria massa aviat.

Des del Congrés Internacional de Paris ensa, els sabis han multiplicat els seus treballs persistents. Els resultats esperanzadors obtinguts per diversos congressistes, han do-

nat un impuls activissim a la lluita contra la tisi.

El Lannelongue ha provat que aquest animal reacciona poc més o menys com l'home y que ademés té una gran facultat en pendre el bacillus tuberculosi de l'organisme humà.

Així permet crear en el cobayo la tuberculosi pulmonar y sobretot després del tractament curatiu, consistent en una toxina extreta del bacille humà.

Tot fa creure—declara M. Lannelongue—que s'ha iniciat la tuberculosi s'ha curat.

Les seves resultats no han correspost pas als esforços fets. La història ha senyalat els perills de contrarestar la malaltia y la media per evitar-la en el possible. Però la medicina, després d'haver estudiat minuciosamente el procés de la enfermetat, s'ha vist en el triat de cas de no poguer deturar la seva obra destruïtora.

Diferents vegades s'ha creut tindre el secret de la curació. El crit jolós de cures: la resonant repetidament i l'estrijar ab fondissima expressió d'alegria l'esfreguet del moribundo. Però el temps ha transcorregut, extingit les vides dels sofrants, y la ciència ha permanescut impotent. El fracas de la tuberculosi de Koch y els ensaijos infructuosos del Marmoreck, demostraren la imprudència dels qui cantan victòria massa aviat.

Des del Congrés Internacional de Paris ensa, els sabis han multiplicat els seus treballs persistents. Els resultats esperanzadors obtinguts per diversos congressistes, han do-

nat un impuls activissim a la lluita contra la tisi.

El Lannelongue ha provat que aquest animal reacciona poc més o menys com l'home y que ademés té una gran facultat en pendre el bacillus tuberculosi de l'organisme humà.

Així permet crear en el cobayo la tuberculosi pulmonar y sobretot després del tractament curatiu, consistent en una toxina extreta del bacille humà.

Tot fa creure—declara M. Lannelongue—que s'ha iniciat la tuberculosi s'ha curat.

Les seves resultats no han correspost pas als esforços fets. La història ha senyalat els perills de contrarestar la malaltia y la media per evitar-la en el possible. Però la medicina, després d'haver estudiat minuciosamente el procés de la enfermetat, s'ha vist en el triat de cas de no poguer deturar la seva obra destruïtora.

Diferents vegades s'ha creut tindre el secret de la curació. El crit jolós de cures: la resonant repetidament i l'estrijar ab fondissima expressió d'alegria l'esfreguet del moribundo. Però el temps ha transcorregut, extingit les vides dels sofrants, y la ciència ha permanescut impotent. El fracas de la tuberculosi de Koch y els ensaijos infructuosos del Marmoreck, demostraren la imprudència dels qui cantan victòria massa aviat.

Des del Congrés Internacional de Paris ensa, els sabis han multiplicat els seus treballs persistents. Els resultats esperanzadors obtinguts per diversos congressistes, han do-

nat un impuls activissim a la lluita contra la tisi.

El Lannelongue ha provat que aquest animal reacciona poc més o menys com l'home y que ademés té una gran facultat en pendre el bacillus tuberculosi de l'organisme humà.

Així permet crear en el cobayo la tuberculosi pulmonar y sobretot després del tractament curatiu, consistent en una toxina extreta del bacille humà.

Tot fa creure—declara M. Lannelongue—que s'ha iniciat la tuberculosi s'ha curat.

Les seves resultats no han correspost pas als esforços fets. La història ha senyalat els perills de contrarestar la malaltia y la media per evitar-la en el possible. Però la medicina, després d'haver estudiat minuciosamente el procés de la enfermetat, s'ha vist en el triat de cas de no poguer deturar la seva obra destruïtora.

Diferents vegades s'ha creut tindre el secret de la curació. El crit jolós de cures: la resonant repetidament i l'estrijar ab fondissima expressió d'alegria l'esfreguet del moribundo. Però el temps ha transcorregut, extingit les vides dels sofrants, y la ciència ha permanescut impotent. El fracas de la tuberculosi de Koch y els ensaijos infructuosos del Marmoreck, demostraren la imprudència dels qui cantan victòria massa aviat.

Des del Congrés Internacional de Paris ensa, els sabis han multiplicat els seus treballs persistents. Els resultats esperanzadors obtinguts per diversos congressistes, han do-

nat un impuls activissim a la lluita contra la tisi.

El Lannelongue ha provat que aquest animal reacciona poc més o menys com l'home y que ademés té una gran facultat en pendre el bacillus tuberculosi de l'organisme humà.

Així permet crear en el cobayo la tuberculosi pulmonar y sobretot després del tractament curatiu, consistent en una toxina extreta del bacille humà.

Tot fa creure—declara M. Lannelongue—que s'ha iniciat la tuberculosi s'ha curat.

Les seves resultats no han correspost pas als esforços fets. La història ha senyalat els perills de contrarestar la malaltia y la media per evitar-la en el possible. Però la medicina, després d'haver estudiat minuciosamente el procés de la enfermetat, s'ha vist en el triat de cas de no poguer deturar la seva obra destruïtora.

Diferents vegades s'ha creut tindre el secret de la curació. El crit jolós de cures: la resonant repetidament i l'estrijar ab fondissima expressió d'alegria l'esfreguet del moribundo. Però el temps ha transcorregut, extingit les vides dels sofrants, y la ciència ha permanescut impotent. El fracas de la tuberculosi de Koch y els ensaijos infructuosos del Marmoreck, demostraren la imprudència dels qui cantan victòria massa aviat.

Des del Congrés Internacional de Paris ensa, els sabis han multiplicat els seus treballs persistents. Els resultats esperanzadors obtinguts per diversos congressistes, han do-

nat un impuls activissim a la lluita contra la tisi.

El Lannelongue ha provat que aquest animal reacciona poc més o menys com l'home y que ademés té una gran facultat en pendre el bacillus tuberculosi de l'organisme humà.

Així permet crear en el cobayo la tuberculosi pulmonar y sobretot després del tractament curatiu, consistent en una toxina extreta del bacille humà.

Tot fa creure—declara M. Lannelongue—que s'ha iniciat la tuberculosi s'ha curat.

Les seves resultats no han correspost pas als esforços fets. La història ha senyalat els perills de contrarestar la malaltia y la media per evitar-la en el possible. Però la medicina, després d'haver estudiat minuciosamente el procés de la enfermetat, s'ha vist en el triat de cas de no poguer deturar la seva obra destruïtora.

Diferents vegades s'ha creut tindre el secret de la curació. El crit jolós de cures: la resonant repetidament i l'estrijar ab fondissima expressió d'alegria l'esfreguet del moribundo. Però el temps ha transcorregut, extingit les vides dels sofrants, y la ciència ha permanescut impotent. El fracas de la tuberculosi de Koch y els ensaijos infructuosos del Marmoreck, demostraren la imprudència dels qui cantan victòria massa aviat.

Des del Congrés Internacional de Paris ensa, els sabis han multiplicat els seus treballs persistents. Els resultats esperanzadors obtinguts per diversos congressistes, han do-

nat un impuls activissim a la lluita contra la tisi.

El Lannelongue ha provat que aquest animal reacciona poc més o menys com l'home y que ademés té una gran facultat en pendre el bacillus tuberculosi de l'organisme humà.

Així permet crear en el cobayo la tuberculosi pulmonar y sobretot després del tractament curatiu,

